

ПРОТОКОЛ

№ 2022

гр. София, 26.04.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Г.ева
Съдия: Десислава Алексиева
Съдебни заседатели: Велислава М. Гюрова
Мирослав Кр. Митрев
Екатерина Б. Николова

при участието на секретаря Катя Г. Драганова и прокурора М. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Лилия Н. Г.ева Частно наказателно дело № 20231100201471 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 437 от НПК.

За **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** се явява прокурор **К.**.

За Началника на СЦЗ се явява **инспектор М.М.**, упълномощен със Заповед Л – 349 от 18.10.2021г., която представя в съдебно заседание.

ОСЪДЕНИЯТ Б. И. А. - редовно призован се явява лично, доведен от СЦЗ и с адв. М. Н., служебен защитник

В залата се явяват А. К. Р. и М. Р. Г..

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след съвещание и с оглед становището на страните намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и поради това

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Осъденият Б. И. А. със снета по делото самоличност.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА на страните постъпили по делото писмени документи:

Справки за съдимост от 11.04.2023г. на СРС, „Бюро съдимост“ за лицата: И.С. И., П.П. И., Л.Ф.С., Д.Г.Г., К.Й.Й., И.С.Г., В.Г.К., В.А.А., Г. Й. И., Д.К. И., Й.Г. Й., Р.А.П., както и справка за съдимост с вх. № 33972/10.04.23г. на РС – гр. Бяла Слатина за Б.Г.Н. и справка за съдимост с вх. № 33418/07.04.2023г. от РС, „Бюро съдимост“ – гр. Силистра за Н.Н.С.;

Криминалистични справки от МВР - СДВР с вх. № 36458/18.04.2023г. за лицата Л.Ф.С., П.П. И., Н.Н.С., В.А.А., Г. Й. И., Д.К. И., Б.Г.Н., И.С.Г., В.Г.К., К.Й.Й., Р.А.П., Д.Г.Г., Й.Г. Й., И.С. И.;

Справка с вх. № 30164/30.03.2023г. от ГДИН Затвора – гр. София с приложения - копия от билет за свиждане, извършени на лишения от свобода Б. А..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат докладваните писмени документи като писмени доказателства.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становищата на страните, намира че така докладваните документи са относими към воденото производство, допринасят за разкриване на обективната истина, поради което следва да се приемат като писмени доказателства по делото.

Воден от горното и на основание чл. 107, ал. 2 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото като писмени доказателства постъпилите по делото документи:

Справки за съдимост от 11.04.2023г. на СРС, „Бюро съдимост“ за лицата: И.С. И., П.П. И., Л.Ф.С., Д.Г.Г., К.Й.Й., И.С.Г., В.Г.К., В.А.А., Г. Й. И., Д.К. И., Й.Г. Й., Р.А.П., както и справка за съдимост с вх. № 33972/10.04.23г. на РС – гр. Бяла Слатина за Б.Г.Н. и справка за съдимост с вх. № 33418/07.04.2023г. от РС, „Бюро съдимост“ – гр. Силистра за Н.Н.С.

Криминалистични справки от МВР - СДВР с вх. № 36458/18.04.2023г. за лицата Л.Ф.С., П.П. И., Н.Н.С., В.А.А., Г. Й. И., Д.К. И., Б.Г.Н., И.С.Г., В.Г.К., К.Й.Й., Р.А.П., Д.Г.Г., Й.Г. Й., И.С. И.;

Справка с вх. № 30164/30.03.2023г. от ГДИН Затвора – гр. София с приложения - копия от билет за свиждане, извършени на лишения от свобода Б. А..

ПРОЧЕТОХА СЕ И СЕ ПРИЕХА.

ДОКЛАДВА СЕ депозирана молба от осъдения Б. А. с искане за допускане в качеството на свидетели лицата, които са призовани за днешното съдебно заседание, а именно А. Р. – инспектор „Социални дейности и възпитателна работа“ в Затвора - гр. София и М. Г. – д-р към Болницата към СЦЗ.

ОСЪДЕНИЙТ Б.: Поддържам молбата си и моля да бъдат разпитани като хора, които работят всеки ден с мен от години. Моля да ги разпитате за това, що за човек съм и да придобиете по-ясна представа за поведението ми.

АДВ. Н.: Поддържам искането на моят подзащитен. Моля същите лица да бъдат разпитани в днешното съдебно заседание, с оглед че те самите присъстват в залата.

ИНСП. М.: Не възразявам. Искам да уточня, че А. Р. от около месец не работи в затвора в гр. София, напуснал е.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

СЪДЪТ след съвещание намира, че така направеното искане за допускането до разпит в качеството на свидетели на двете лица, които се явяват в днешното съдебно заседание – А. Р. и М. Г., следва да бъдат разпитани в качеството на свидетели. Показанията на същите биха допринесли за разкриване на обективната истина, най-вече с оглед събиране на гласни доказателства относно личността на лишения от свобода Б. А..

Воден от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел **А. К. Р..**

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел **М. Р. Г..**

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ

А. К. Р. – роден на ****г. в гр.Перник, българин, българско гражданство, неженен, неосъждан, с висше образование, работи в ДАНС, с ЕГН: *****, без дела и родство със страните

М. Р. Г. – роден на ****г. в гр. София, женен, неосъждан, с висше образование, директор на СБАЛЛС към СЦЗ, с ЕГН: *****, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелите правата и задълженията им в настоящото наказателно производство, както и ги предупреди за наказателната отговорност по чл.290 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Р.: Разбрах правата си. Обещавам да кажа истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Разбрах правата си. Обещавам да кажа истината.

Свидетелят А. Р. се изведе от съдебната зала до провеждането на разпита му.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля **М. Р. Г..**

РАЗПИТ на свидетеля **Г.:**

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н., СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Познавам Б. А. от дълги години, от както съм в болницата, може би от 2011 година. Като мой служител той изпълнява стриктно своите задължения. Заема една от най-отговорните санитарни длъжности – грижи се за хигиената на постелъчното бельо, за хигиената на екипите работещи в болницата и общата хигиена в самата болница, участва в главните визитации веднъж седмично и се справя адекватно с поставените му задачи. От мен не е бил дисциплинарно наказван. Доколкото знам и от други служби не е бил наказван. До мен не са достигали негови награди. Ако е награждаван е възможно да е от администрацията на затвора. Познавам го от 10 години, от както аз съм там. Той може да каже точно от кога е санитар.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА, СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Едни и същи са ми впечатленията от Б. А. през целият този период. В един момент той беше ангажиран с още повече задължения по време на Ковид -19 пандемията. Там изискванията бяха високи, така че се повишиха изискванията към него, както и към останалите санитарни. В известна степен той координира тяхната дейност и отговаря за най-важните неща, които се извършват от санитар.

ИНСП. М.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

А. се справя стриктно със задълженията си и в срок. Впечатленията ми от него са, че той не е конфликтен. До мен не е стигнала жалба или оплакване за някакъв конфликт. В затвора контактува със санитарите, за които отговаря, както и с персонала, за чиито дрехи се грижи. Когато някой санитар в повереното ми лечебно заведение се провини, той го напуска административно. Аз не съм администратор. Администратор е началникът на затвора. Аз отговарям за лечебно диагностичната дейност. Има санитарни, които са се провинили и на момента са спрени от работа. За А. не са стигали до мен такива данни.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля. Да се освободи същият от съдебната зала.

СЪДЪТ, със съгласието на страните приключи разпитът и **ОСВОБОДИ** свидетелят **М. Г.** от съдебната зала.

В залата се въведе за разпит свидетелят **А. К. Р..**

РАЗПИТ на свидетеля **Р.:**

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н., СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Преди месец работех като социален инспектор в СЦЗ. Познавам Б. повече от една година, а от две години лично водех групата, в която е настанен и той. Отговарям за лишените от свобода от конкретна група. В тази група беше настанен и Б.. От него съм с изцяло положителни отношения на база на познанството ни от повече от две години и на база информацията ми от колеги, които са работили с него на предходен етап. В момента работя в ДАНС на длъжност „експерт“.

ИНСП. М.: Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Занимавал съм се със социална дейност и възпитателна работа с лишените от свобода. С А. съм се срещал от 22 работни дни 20 дни. Затворниците са една по-специфична категория и с тях провеждаме много повече разговори. С Б. сме говорили по най-различни теми. Обсъждали сме както личният му живот, така и общественият му живот, намеренията му ако евентуално бъде освободен от затвора и какво ще се случи с него – къде ще работи, къде ще живее. Споделял ми е, че няма никакви опасения. Лично моите наблюдения са, че въпреки че има близо 28 години престой в затвора, той ще се впише пълноправно в обществото и може да бъде негов пълноправен член. Той има трудови умения, навици, което според мен е изключително важно. Има и достатъчно близки приятели и семейство, на което може да разчита. Б. ми е казвал за семейството си, че не иска да ги притеснява, защото и те имат някакви семейни проблеми. За последно с писма си комуникираше с тях. Многократно беше награждаван с 4 часово свиждане, което е стандартно като награда в затвора. Идвали са на посещение негови близки, които за последната една година са били и лишени от свобода от определен етап от живота си, но продължават да поддържат връзка и го подкрепят. Конкретно Б. е на „строг“ режим на свиждане. Той е изведен в група, в която се настаняват по общия ред лишени от свобода в „общ“ и „строг“ режим. Два пъти в месеца е свиждането, а четири часовото свиждане е извънредно.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н., СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

За последната справка, която изготвих за Б. А., той имаше около 40 награди, като имаше най-различни, които са допустими за неговия статут на доживотно осъден. Той работи повече от 20 години в затвора.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ:

Не е наказван повече от осем години за конфликти. Лично аз разчитах на него при решаването на конфликти с решаването на другите лишени от свобода от групата. Той има богат опит и определено може да има реална гледна точка за нещата.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля. Да се

освободи същият от съдебната зала.

СЪДЪТ, със съгласието на страните приключи разпитът и **ОСВОБОДИ** свидетелят **А. Р.** от съдебната зала.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като писмени доказателства протоколите и писмените документи, приложени по делото като писмени доказателства, тъй като съдържат факти и обстоятелства, допринасящи за разкриването на обективната истина по делото.

Прочетоха се и се приеха.

СЪДЪТ, след съвещание и като взе предвид становището на страните, намира делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, Уважаеми съдебни заседатели, считам молбата на лишения от свобода Б. А. за замяна на наказанието „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от свобода“ от 30 години за допустима, но неоснователна. Считам, че към настоящият момент от доказателствата по делото все още не могат да бъдат формирани категорични изводи, че той не би представлявал опасност за обществото. Действително, към момента общият му престой в затвора покрива формалния критерия по чл.38а от НК, като в петенциарното заведение той спазва нормите, което снижава рисковите за неговото поведение довело до положително становище от началника на затвора. Рискът от рецидив е сведен от първоначалните 97 точки на актуалните 50 точки, но с оглед изготвения доклад и събраните в хода на настоящото производство доказателства не може да се направи извод за това, че лицето към момента разполага с адекватна способност да се реинтегрира в обществото. А. поддържа контакт с близките си, но това се опровергава от справката за лица, с които е имал свиждане за период от пет години назад, в който период е бил посещаван единствено от неговата племенница. Останалите му контакти са с негови познати, повечето от които са с криминалистични регистрации или обременено съдебно минало.

Предвид всичко гореизложено считам, че към настоящият момент по отношение на осъденото лице не са налице предпоставките за замяна на наложеното наказание са „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от

свобода“ от 30 години и молбата следва да бъде оставена без уважение.

ИНСП. М.: Уважаеми съдии, Уважаеми съдебни заседатели, становището на Началника на затвора е, че молбата на осъденото лице е допустима и основателна. Според него е налице и формалната в закона предпоставка – изтърпени повече от 20 години ефективно наказание. По отношение на втората предпоставка, смятам, че към момента са налични достатъчно доказателства от които може да се направи основателен извод, че може да се допусне замяна на наказанието „доживотен затвор“, което изтърпява в момента с 30 години „лишаване от свобода“. Смятаме, че това ще допринесе за промяна на режима в по-лек и изпращането му в заведение от „открит тип“, където ще може да се социализира по-плавно при предстоящото му освобождаване, разбира се, ако съдът прецени, че са налице тези основания за замяна на наказанието „доживотен затвор“

С оглед изложеното, моля да уважите молбата на осъдения А..

АДВ. Н.: Уважаеми съдии, Уважаеми съдебни заседатели, моля да уважите молбата на Б. А. с правно основание чл.38а, ал.3 от НК по следните съображения:

Посоченият срок се явява единствената абсолютна материална предпоставка, за да бъде допусната такава измяна на наложеното наказание. Тъй като законът не е посочил други критерии за това при какви обстоятелства трябва да бъде направена замяната, в теорията се приема, че преценката следва да е върху обстоятелства сочещи дали осъденият след продължителната изолация от обществото е осмислил поведението си и дали дава убедителни доказателства, че изтърпяното наказание до тук е повлияло върху личността му, като за целта се изследват данните за цялостното поведение на осъдения през времето, през което той се намира на местата за лишаване от свобода. В процесни случаи се установява, че подзащитният ми е пребивавал в затвора почти 28 години, като през това време е награждаван 40 пъти и не е наказван. Във връзка с доброто му поведение затворническият му режим е променян. Същият е работил през последните 18 години, изградил е авторитет сред останалите затворници и служители на администрацията, няма провинение, което да сочи на трайна тенденция и полагане на системни усилия за поправянето му. Оценката на риска за времето през което подзащитният ми е стоял в мястото за лишаване от свобода е снижен постепенно от 97 точки на 50 точки, като това е максимума, който може да бъде постигнат доколкото дефицитните зони формиращи текущата оценка са статични и не подлежат на последваща промяна. Провежданата с него координационна възпитателна работа от плана от присъдата е дала положителни промени изразяващи се в трайни нагласи за проява на законосъобразно поведение и спазване на правилата, като е отчетена трайна тенденция за осъществяване на добър самоконтрол.

Моля съда да вземе предвид и даденото Становище от Началника на СЦЗ, който като лице имащо траен поглед върху осъдения, счита, че молбата за измяна на наказанието е основателна. Не следва да бъде игнорирана и експертната оценка на психолога, според който замяната на наказанието „доживотен затвор“ би било благоприятно, стимулиращо за осъдения.

Макар да не е предмет на разглеждане в настоящото производство, моля да имате предвид и факта, че подзащитният ми разполага с подкрепяща среда и извън затвора доколкото е посещаван и от лица, които никога не са били осъждани и очевидно няма как да са такива. Същият е имал свиждане и с осъждани лица, след като същите са били освободени, което говори за умение да създава и поддържа приятелски отношения.

Комплексната оценка на всички гореизложени фактори, а именно ниската оценка на риска, психологическата му характеристика, данните в досието му, множеството награди и оценката на изпълняващия длъжността на Директора на затвора, водят до категоричен извод, че на Б. А. следва да бъде дадена възможност и че се е поправил, и целите на чл. 36 от НК могат да бъдат постигнати, като наказанието „доживотен затвор“ се замени с „Лишаване от свобода“ от 30 години. Моля за Вашето произнасяне в този смисъл.

ОСЪДЕНИЙТ Б. И. А. /за лична защита/:

Моля да бъде уважена молбата ми. Във времето прекарано зад решетките ясно осъзнах какво съм извършил, какво съм загубил и обещавам и мога да дам на сто процента дума, че никога повече няма да се върна в затвора. С близките ми не контактувам. Под близките имам предвид роднините. Аз се имам най-много с голямата ми сестра. Тя има проблеми. Синът □ се самоуби, гледа мъжа си – болен. Ние сме се разбрали, че когато изляза, тя ще ми подаде ръка, ще ме приюти. Нямам проблеми с живота навън.

СЪДЪТ на основание чл. 297 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ Б. И. А.: Моля да уважите молбата ми. Съжалявам за извършеното. Не бих си го простил никога, но бих желал да бъде заменена присъдата ми.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ, след проведеното тайно съвещание, съобразявайки молбата на осъдения Б. И. А., становищата на страните, изложени в днешното съдебно заседание, материалите по делото, както и приложимите разпоредби на

закона, намира за установено следното:

Производство е по реда на чл. 450 от НПК. Същото е образувано по депозирана молба от осъдения Б. И. А. замяна на наказанието "доживотен затвор" с наказание "Лишаване от свобода" за срок от 30 години.

Представителят на Софийска градска прокуратура изтъква, че искането е допустимо, но неоснователно, предвид наличието на среден риск от рецидив и контактите на лицата, които са посещавали А. в затвора в гр.София, като сочи че повечето от тях са с тежко обременено съдебно минало и множество криминалистически регистрации. Набляга на факта, че не са събрани доказателства за възможностите за адаптация в обществото и социализация с оглед липсата на контакти с близките и роднините му, с изключение на племенницата му , която го е посетила еднократно в затвора. Желает Съдът да остави молбата на осъденото лице без уважение.

Представителят на началника на Затвора - гр. София дава положително становище относно исканата замяна. Излага аргументи, като се позовава на данни от приложения към материалите по делото доклад за лишения от свобода Б. И. А., като сочи че последният би се социализирал лесно в обществото, тъй като имал изградени трудови навици и не бил конфликтен човек. В заключение, смята молбата на осъдения за основателна и изразява позиция съдът да я уважи.

В съдебно заседание, защитата на осъдения Б. И. А. поддържа молбата му, изтъква доводи, че същият вече не представлява опасност за обществото, че спрямо него е извършвана в пенитенциарното заведение - Затвора гр. София възпитателна дейност, която е дала резултат. Соци, че А. ще се приспособи лесно в обществото с оглед личностните му качества касателно трудовите му навици и приятелствата, които е създал.

Осъденото лице, в правото си на лична защита и на последна дума, изтъква, че би се адаптирал в обществото, както и че ще получи подкрепа от сестра си. Желает от съда да бъде променено наказанието му от "доживотен затвор" в наказание "Лишаване от свобода" за срок от 30 години и моли Съдът да постанови акта си в тази насока.

Съдът имайки предвид, че липсват дадени в закона критерии, освен формалния такъв, въз основа на които да изгради своята преценка по същество, а именно дали да замени наказанието "доживотен затвор" с наказание "Лишаване от свобода" за срок от 30 години или не, служебно изиска от Началника на затвора писмено становище, доклад от ИСДВР при затвора гр.София, псих.доклад относно осъдения А., затворническото му досие и данни за изгърпяното към момента наказание „доживотен затвор“. Такива са представени по делото и същите са приети като писмени доказателства.

Тъй като производството е образувано по молба на осъдения А., а по отношение на него без съмнение съществува правен интерес да иска замяна на наказанието „доживотен затвор“ с наказание "Лишаване от

свобода" за срок от 30 години, то в този смисъл и молбата му се явява допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Единствената предпоставка за разглеждане на това производство, респективно за взимане на решение в положителна посока от съда, е дадена в чл. 38а, ал. 3 от НК, съгласно която осъденото на лице на "доживотен затвор" следва да е изтърпяло най-малко 20 години от така определеното му наказание, като съгласно ал.4 на същия текст по време на изтърпяването на наказанието „доживотен затвор“ не се зачитат работни дни. В настоящият случай, тази формална предпоставка е налице. Осъденият Б. И. А., към 22.03.2023 год., видно и от представената от представителя на началника на Затвора - гр. София справка, е изтърпял 27 години, 11 месеца и 13 дни.

При обсъждането на събрания по делото доказателствен материал, настоящият съдебен състав съобрази както константна съдебна практика, така и предвидените в закона цели на наказанието визирани в чл. 36 от НК. Съгласно посочения текст, наказанието се налага с цел да се предостави възможност на осъденото лице да се поправи и превъзпита; да му се въздейства предупредително и да му се отнеме възможността да извършва друго престъпление, както и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Освен горните обстоятелства, настоящият състав следва да съобрази при вземане на решението си комплексната оценка на поведението на осъденото лице в затвора, която може да бъде обективно направена от приложените в личното му затворническо досие материали. Към тях следва да се причислят писмените доказателствени средства както за наложените наказания, за които срокът за заличаване, съобразно чл. 109 от ЗИНЗС, не е изтекъл, също така и за дадените награди, поощрения, психологическите заключения за осъденото лице, текущите доклади за него, мнението на затворническата администрация по евентуално провеждани процедури, касаещи наложеното му наказание и всички други, съдържащи се в затворническото досие, документи и писмени доказателствени източници. Всички тези доказателства ще дадат възможност на съда да направи преценката по същество, като съобрази и риска от повтораемост на противоправното поведение на осъдения.

Видно от приложената към затворническото досие на лишения от свобода влязла в законна сила Присъда №89 от 08.05.1998 год. по НОХД №379/1997 год. по описа на СГС, НО, 1 с-в, изменена с Решение №50/ПНС от 15.12.1998 год. на САС, Б. И. А. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл.157, ал.3, пр.1 вр. ал.1 от НК и на престъпление по чл.116, т.6, пр.2 и 3, т.10, т.11, пр.1 вр. чл.115, вр. чл.29, ал.1, б.“А“ вр. чл.2, ал.1 от НК, като на основание чл.23 от НК му е било наложено едно общо наказание „доживотен затвор“ при първоначален „усилено строг режим на изтърпяване“. Лишеният от свобода А. е постъпил в затвора гр.София на 21.12.1995 год. за изтърпяване на наложеното му наказание с начало 09.04.1995 год.

От представения по делото доклад от ИСДВР и становището на Началника на затвора гр.София се установява, че при първоначалното постъпване на А. в затвора, същият е бил настанен в група, в която лишените от свобода и задържаните под стража, се поставят под специален режим и усилен надзор. След влизане на присъдата в сила, последният е бил поставен под усилено строг режим, като същият е бил заменен със „строг“ на 19.08.2004 год. Към настоящия момент А. е настанен в група на лишени от свобода, на които е възложена работа на щатна длъжност.

Според представения по делото писмен доклад, на А. по време на престоя са му били предоставяни възможности за полагане на труд и му е била възлагана работа като бръснар и хигиенист на групата, в която е бил зачислен; участвал е в строително ремонтни дейности в спални помещения, работел е в цех „Пликчета“, а от 2009 год. и до днес работи като санитар в болницата към затвора гр.София. Констатирано е старание и отговорно отношение към труда, съвестно и стриктно изпълнение на трудовите му задължения. Сочи се, че осъденият е предлаган многократно за поощрения от медицинските служители в болницата, както и от пенитенциарните служители, отговарящи за него на работното му място. Установено е, че А. е подхождал педантично в работата си, спазвал е утвърдените графици, поддържал е безупречна хигиена в складовите помещения, както и спалното помещение и в личен аспект. В доклада се сочи, че А. проявява интерес към литературата, като се включва в различни мероприятия, организирани в затвора във връзка с представянето на нови книги.

Според представения доклад, емоционалното състояние на А. е стабилно, като същият показва реална самооценка и мотивация за водене на законосъобразен живот, в случай че настоящата му молба се уважи. Лишеният от свобода е поощряван регулярно и за престоя му в затвора гр.София е бил награждаван 38 пъти. Следва да се отбележи, че към настоящия момент няма действащи наказания спрямо него. Не е установена зависимост към алкохол и психоактивни вещества, както и употреба на такива. Според инспектор Р., изготвил доклада, корекционният процес с А. протича безпроблемно, като първоначалната оценка на риска от рецидив е била във високи стойности – от 97 точки, която към момента е намаляла до среден риск от рецидив – 50 т. Както в началото, така и към днешна дата като дефицитни зони са отчетени: настоящето правонарушение, криминалното минало, жилищното устройство и взаимоотношения. Установени са трайни, положителни личностови промени, като е отчетен значителен напредък досежно личната му зрялост, нивото на саморефлексия и обогатяване на поведенческия репертоар със социално приемливи модели на поведение.

Положителна експертна оценка е дадена и от инспектор – психолога по отношение на лишеният от свобода, като по отношение на него не са констатирани враждебни нагласи, подчертано неагресивен и с преобладаващ добър самоконтрол. Не са установени по отношение на последния суицидни тенденции и автоувреждащи мисли, а психичния му статус е отчетен да е в

норма. Според психолога, уважаването на настоящата молба на А., би действало благоприятно и стимулиращо за лицето, имайки предвид подкрепата от близките му и професионалните умения, които има като санитар и заварчик.

В хода на проведеното съдебно следствие по искане на осъденото лице бяха разпитани в качеството на свидетели лицата – А. К. Р. – заемал преди време длъжността инспектор социални дейности в затвора гр.София и М. Р. Г. – директор на СБАЛЛС при затвора гр.София. От показанията на същите се установи, че действително осъденият А. е дисциплиниран при изпълнение на възложените му задачи и във връзка със заеманата от него длъжност на „санитар“, като поведението му се отличава с липса на агресивност и конфликтност спрямо останалите лишени от свобода. И двамата свидетели изказаха положителни впечатления от превъзпитаването и поправянето на А., като същите не посочиха да са им известни налагани санкции по отношение на него или прояви, които да нарушават реда в МЛС.

Настоящият съдебен състав намира, че при преценката на комплекса от обстоятелства, указващи промяната на осъдения Б. И. А., се установява, че с оглед продължителната изолация от обществото, са налице доказателства, които да сочат поправянето му в значителна степен.

Независимо от горното, съдът намира, че не е възможно и е неоправдано, без убедителни доказателства, че изтърпяното до момента наказание необратимо е повлияло положително върху личността на осъдения и това повлияване ще продължи константно по този начин, да се уважава молба за замяна на наказанието "доживотен затвор" с наказание "Лишаване от свобода". Действително изискуемият от закона формален критерий, да е изтърпял не по – малко от 20 години от наложеното наказание, полагането на труд, интересите които има в областта на литературата и развитите положителни черти на характера му, не могат да обективират трайна положителна тенденция към поправяне на осъдения.

Съдът отчете и стойността на риска от рецидив, който за 28 години престой в пенитенциарното заведение, въпреки усилията на служителите там, е снижен от 97 едва на 55 точки, т.е. от висок на среден (но не и нисък). За настоящият съдебен състав такова снижение също не обективира достатъчно убедително и необратимо поправяне на осъдения А., което да даде възможност за извод, че такова поправяне би продължило и по-нататък с ясен и прогнозируем изход за окончателно поправяне. Наличието на среден риск от рецидив, дава възможност на съда да направи извод, че все още е налице сериозен риск от нанасяне на вреди, ако същият е на свобода.

Съдът, също така, прецени, че резултатите с осъденото лице са постигнати единствено чрез индивидуална работа - разговори, беседи, консултации, а не чрез социални дейности. Съмнение в тази насока се поражда с оглед приложена по затворническото досие на А. докладна записка от 02.10.20 год. касаеща възникнал конфликт между последния и друг лишен

от свобода. Отделно от горното, Съдът не може да пренебрегне и събраните по делото доказателства за контакти на А. с други криминално проявени лица. От справката на началника на затвора гр.София се установява, че осъдения е бил предимно посещаван последните три години от лицата Л.С., П. И. и Н.С.. Същите са осъждани многократно, с множество криминални регистрации, а първият от тях е изтърпявал и ефективно наказание „Лишаване от свобода“ за убийство. Липсват каквито и да е данни, че настоящият молител има връзка и поддържа контакти с близки и роднини, които биха могли да му съдействат за социализирането му и за прекъсване на връзките му с криминално проявени лица. Имайки предвид обремененото съдебно минало на осъдения, контактите на същия, данните по последното му осъждане, както и дефицитните зони , които се установяват все още по отношение на осъдения, този съдебен състав не намира, че същите не позволят обоснованост на предположението, че след изтичане на 30 годишен период от време в пенитенциарното заведение, А. ще бъде окончателно и напълно поправен.

Съдът съобрази в тази насока, че всъщност убийството, за което е бил осъден А., е извършено спрямо непълнолетно лице по особено мъчителен начин и с особена жестокост, както и по хулигански подбуди, непосредствено след извършване на действия на полово удовлетворение с него (непълнолетни лице и лице от същия пол), като деянието е било осъществено при условията на опасен рецидив. Настоящият съдебен състав намира, че все още не са налице основания, които да аргументират сигурност, че при евентуално освобождаване на А. след изтърпяване на срочно наказание „Лишаване от свобода“ , той не би представлявал заплаха за обществото излизайки извън контролираната среда на затвора.

Воден от гореизложеното, настоящия съдебен състав, на основание чл. 450, ал. 3 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на осъдения Б. И. А., за замяна на наказанието "доживотен затвор" с наказание "Лишаване от свобода" за срок от 30 години.

Определението подлежи на обжалване и/или протест по реда на глава 22 от НК пред Апелативен съд - гр. София в 7-дневен срок от днес.

Съдебното заседание приключи в 11:40 часа.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

3. _____

Секретар: _____